

правишъ, никога не желай другитѣ хора да ти го направятъ. Това е едно отъ правилата за младитѣ. Туй, което можешъ самъ да направишъ, направи го, а само невъзможнитѣ нѣща остави другитѣ да ги направятъ. Само така ще спазишъ духа си. Никога не влагай въ себе си идеята, да казвашъ: това не мога да направя, го е невъзможно за мене. Макаръ да не е възможно, ще кажешъ: мога да го направя. Тури въ себе си мисълта, че за въ бъдаще ще можешъ. „Можешъ“ — туй е първото правило.

Ние отъ дълго врѣме не сме пѣли. Азъ забѣлзвамъ, че гласоветѣ ви се малко поразвалили. (Учителътъ поставя сурдинката си върху цигулката). Защо се туря сурдинката, гребенчето на цигулката? — За да не се вдига много шумъ. Нѣкои отъ васъ трѣбва да имате такива гребенчета, за да не дигате много шумъ. Когато трѣбва, ще извадите гребенчето.

Правили сж опити съ кучета и съ други животни, да видятъ какъ имъ дѣйствува цигулката и другитѣ инструменти. Забѣлзали сж, че отъ звуковетѣ на тржбата кучетата виятъ.

Да изпѣмъ сега: „Сила жива кажи ми гдѣ вода извира“.

Изпѣйте първото упражнение: si, mi, to, si. Слѣдъ това изпѣхме сжщото упражнение една гама по-високо.